

Handelingen 2:36

**“Zo wete dan zeker het gehele huis van Israel,
dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft,
namelijk deze Jezus, dien gij gekruisigd hebt”**

1 fundering 2 verkondiging 3 beschuldiging

Gemeente,

Hoe moet er gepreekt worden? Hoe preek je zoals de Heilige Geest het wil? Wat is echte Pinksterprediking?

Dat zijn natuurlijk wezenlijke vragen. Want een preek moet zijn zoals de Heilige Geest het wil. Daarvoor gaan we vanmorgen met elkaar luisteren naar de 1^e Pinksterpreek. Van Petrus. We hebben hem zojuist gelezen. Dan zitten we heel dicht bij de bron, bij de uitstorting van de Geest Zelf. Daar is het water het helderste. Dus als we ergens kunnen zien hoe en wat er na Pinksteren gepreekt moet worden dan wel hier.

Wat direct opvalt, als we deze preek gelezen hebben en we overzien het geheel: het gaat over de Heere Jezus. Van begin tot eind. De Heilige Geest wil echt de schijnwerper zijn. Die je bij sommige gebouwen, ook kerken wel, ziet en die het licht laat vallen op de toren. Je blik wordt gericht van de schijnwerper af in de richting van de kerktoren. De Heilige Geest richt de blik op Christus. Van Zichzelf af op Hem!

Petrus zegt eerst: wat jullie nu hebben gezien en meegemaakt, die tongen van vuur, dat geluid van een geweldige wind, die verschillende talen die jullie hoorden, dat is de uitstorting van de Heilige Geest. Nu is gebeurd wat Joel had voorgezegd. En het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees. Dat is nu gebeurd en vervuld. En dat is gebeurd door Jezus van Nazareth. En Wie is dat? Wie is Jezus? Dat zal ik jullie laten zien. Zo, begint vers 36, onze tekst. Zo, namelijk vanuit de Schrift.

1 fundering

Allereerst neemt Petrus dan ons mee naar Psalm 16. (zie vs 25) Daar is David aan het woord. En die getuigt dat hij na zijn dood in het graf geen verderving zal zien. Zijn beenderen zullen niet vergaan en verteren. Maar David zelf is gestorven en begraven en zijn graf is nog steeds onder ons. Zijn beenderen zijn nu al lang vergaan. Dus David had het hier toch niet over zichzelf. Maar ik weet over Wie hij het wel had: Jezus van Nazareth. Hij is gestorven en begraven op Goede Vrijdag, en Hij is opgestaan. Zijn lichaam

heeft geen verderving gezien. Is niet verteerd in het graf. Psalm 16 spreekt van Jezus.

En even verderop neemt Petrus ons mee naar Psalm 110. (zie vs 34) Ook daar is David aan het woord. Hij zegt: de HEERE heeft gesproken tot mijn Heere: zit op de troon ter rechterhand naast Mij. Zit op de toorn: kom bij Mij in de hemel en zit naast Mij. Maar da is met David dus niet gebeurd: die is begraven. En dat zegt David ook niet: hij heeft het over zijn Heere Die op de toorn zal mogen zitten. Nu, ik weet Wie die Heere van David is, Die naast God op de troon mag zitten: dat is Jezus. Hij is ten hemel gevaren en zit nu op de troon, ter rechterhand van God.

Als we op Petrus letten, valt ons zijn vrijmoedigheid op. Hier in Jeruzalem, waar ruim 50 dagen geleden zijn Meester is gevangen genomen en veroordeeld. Maar Petrus spreekt! Laat ons bidden dat de Heilige Geest ook o ns daarvan geeft, van die moed en vrijmoedigheid.

Dus Psalm 16 en Psalm 110 zijn vervuld in Jezus! En Psalm 16 en Psalm 110 leren ons wie Jezus is. Het Oude Testament leert ons Wie Jezus is. Elke bladzijde van het Oude Testament is een puzzelstukje. In mijn Bijbel zijn het er 870. En alle puzzelstukjes bij elkaar laten zien: zo is Jezus. En het Oude Testament lezen is eigenlijk de puzzel maken van Jezus. Want het gaat niet om Jezus, zoals ik denk dat Hij is of vindt dat Hij moet zijn, of me voor kan stellen. Het gaat om de Christus der Schriften. Zoals de Schrift Hem schildert.

Want elke bladzijde getuigt van Hem! Het meest bekend is om te denken aan de duidelijke teksten en beloften. Genesis 3:15 Ik zal vijandschap zetten. Jesaja 9:5 Want een Kind is ons geboren. Maar er is ook de hele offerdienst. Die de Hebreënbrieff laat zien als vervuld in Jezus. Dan zijn er de personen die iets van Jezus laten zien: Jozef, David, Salomo. In wie iets glanst van Jezus. Dan zijn er de ambten: de profeten, de priesters, de koningen. Die allemaal iets laten zien van Jezus in Zijn ambten. En dan is er het Psalmboek. Waarin we zo vaak zingen van David, van de koning, van de rechtvaardige. En dan geldt steeds: Jezus is de ware David, de ware Koning, de ware Rechtvaardige, de ware Knecht des HEEREN, de ware Man Gods. Alles zingt van Hem!

En van al deze dingen en ambten en personen geldt: ze laten iets zien van Jezus. Ze zijn een afluans van Hem. Ze laten iets zien van hoe Jezus is en wat Jezus doet. En tegelijkertijd roepen ze ook om Jezus. Want ze zij het toch ook weer niet helemaal, ze zijn toch ook weer gebrekkig en zondig. Ze zijn het niet. Ze roepen om iemand Die het volmaakt zal zijn, Die zuiver en puur en tot het einde toe is wat Hij moet zijn.

Dat is Pinksterprediking! Jezus opsporen in de Schrift, in het Oude Testament. Laten zien Wie Jezus is, wat Hij doet, vanuit de Schrift. Dat doorgeven ook aan volgende geslachten. Van jongs af aan. Belangrijk ook. Als Jehova's getuigen aan de deur komen, of als we een Jood zouden ontmoeten, dat we dan uit de Schrift kunnen laten zien Wie Jezus is. Dat hoort een christen toch te kunnen.

Nou kun je denken: nou goed, interessant om te weten, wat er allemaal op Jezus wijst in het Oude Testament, in de Psalmen ook. Maar voor het ware geloof ligt dat anders. Zijn het geen interessante wetenswaardigheden. Maar is het als een vrouw die achter een vlechtscherm gevangen is gezet en haar man staat aan de andere kant. En door de kieren van het scherm vangt ze af en toe een glimp van hem op, van haar man, haar echtgenoot, haar bruidegom. Dat doet haar goed! Dat zoekt ze ook naar: naar alle kieren die er zijn.

Dat doet het geloof goed! Als je door de kieren van het Oude Testament iets van Hem te zien krijgt! Van je Liefste, je Bruidegom, je Eén en al. Leest u zo het Oude Testament, zingt u zo de Psalmen?

En zegt u/jij: ja, in mijn leven is dat ook zo. Niet alleen in al die personen van het Oude Testament, maar ook in mijn leven: het roept, schreeuwt om Jezus. Want ik ben niet de mens die ik zou moeten zijn. Niet het kind de jongere die ik zou moeten wezen. Niet de vader, de moeder die ik zou moeten zijn. Niet de gelovige die ik zou moeten zijn, niet de ambtsdrager, de predikant, de koster, de organist, het gemeentelid dat ik zou moeten zijn. Heel mijn leven schreeuwt om Jezus. Om Hem, Die volmaakt Mens is. Volmaakt God dient en gehoorzaamt. Om Hem, Die de vrede met God verwerft en Die heel mijn leven bedekt met Zijn volmaaktheid. Heerlijk als je Hem dan tegenkomt in de Schrift.

2 verkondiging

En wat laat dan de Schrift zien? Dit, zo wete dan zeker het hele huis Israels dat God Hem, Jezus tot een Heere en Christus gemaakt heeft. Hem: Jezus van Nazareth. Dat doet Petrus als volgt. Je hebt wel eens wachtwoorden. Vroeger in de oorlog. Dan spraken twee verzetsmensen af elkaar te ontmoeten. En om zeker te weten dat ze niet bedrogen zouden worden spraken ze iets af. Bijv.: even op de hurken gaan zitten. Als de één dan op de afgesproken plaats en er kwam iemand anders die zei ook bij het verzet te horen dan lette hij erop: gaat hij op zijn hurken zitten. Dan is hij het.

Petrus heeft over Jezus. Van Wie Petrus in vers 22-24 zegt dat Hij tekenen en wonderen heeft gedaan, is gedood aan het kruis en is opgestaan.

Hij is opgestaan En dan laat Petrus in vers 25-31 zien dat de Messias zou komen en op zou staan. Nu, Jezus is opgestaan, dus is Hij de Messias. Hij doet wat van de Messias is gezegd.

En in vers 32-33 zegt Petrus van Jezus dat God Hem heeft opgewekt en dat Hij is verhoogd, ten hemel is gevaren. En dan laat Petrus in vers 32-35 zien dat de Heere ten hemel zou worden opgenomen en aan Gods rechterhand zou worden gezet. Nu Jezus is opgenomen ten hemel en aan Gods rechterhand gezet, dus is Hij de Heere. Hij doet wat van de Heere is gezegd.

Zo wete dan het hele huis Israels zeker dat God Jezus tot een Heere en Christus heeft gemaakt, heeft getoond, heeft laten zien dat Hij dat is. God heeft in Jezus' opstanding en hemelvaart laten zien dat Jezus de Heere is, dat Jezus de Christus is.

De Heere. Kurios in het Grieks. Dat woord werd gebruikt voor God Zelf, de HEERE. De Schepper van hemel en aarde. Als deze naam nu voor Jezus wordt gebruikt dan houdt dat dus in. Jezus heeft alle macht. Hij is de Koning van hemel en aarde. Hij regeert heel de aarde. Alles staat tot Zijn beschikking. Hij verlost Zijn volk uit satans macht. Daarom kan Hij Zijn volk zegenen en alle zegeningen schenken. Ook de grootste zegen: de gave van de Heilige Geest. Alles behoort Hem toe. Daarom kan Hij Zijn volk beschermen en bewaren. Want alles is in Zijn hand. En alles staat Hem ter beschikking om Zijn volk te zegenen en te verdedigen. Hij is de Heere, Degene Die alle macht heeft.

En Hij is de Christus. Dat is de van God gezondene. De in het Oude Testament Beloofde. Die komen zou om al Gods beloften te vervullen. Dat Hij de slang, de duivel, de kop vermorzelen zou. Dat Hij het offer voor de schuld zou brengen. Dat Hij de Geest zou uitdelen. De Geest Die nieuwe harten geeft en doet leven voor God en de geboden in het hart schrijft.

Als we op Petrus letten valt ons op hoe vol hij is van de Heere Jezus. Hij kan niet laten (goed) van Hem te spreken. Laten wij bidden dat ook wij dat ontvangen van de Heilige Geest. Na een kerkdienst bv. dat we zo graag over Hem spreken.

En deze Heere en Christus dat is Hij. Dat is Jezus, de Gekruisigde. Die naar Gods raad en voorkennis aan het kruis is gehangen. En wie aan het kruis hangt is vervloekt! Zo is Hij tot Heere en Christus gemaakt. In de weg van Zijn kruisdood. Van het wegdragen van Gods toorn en vloek over de zonde.

Zo moet er gepreekt worden: dat is Pinksterprediking. Dat Jezus, in een weg van kruisiging en sterven door God tot Heere en Christus is gemaakt. Hij is de Christus: Hij geeft de Geest Die alleen het hart vernieuwt. Van nature zondebinnend en de wet hatend. Van nature zichzelf zoekend en Gods eer

vertredend. Christus maakt door Zijn Geest harten gewillig om God te dienen. Geeft liefde tot Gods wet en droefheid over de zonde.

Hij is de Heere. Hij zegent Zijn volk zelfs met het eeuwige erfdeel en beschermt Zijn volk tegen satans macht en vreselijke woorden, alle aanvallen, aanvechtingen en pogingen om af te laten vallen en te laten omkomen.

Daar horen we de aandrang achter: aanvaardt Hem. Zo verdorven als u bent, met een hekel aan Gods wet en eer. Met liefde tot de zonde. Komt tot Hem om daarvan gered te worden. Kom tot Hem met uw zondige hart, niet om daarin gelaten te worden, maar om een nieuw hart te ontvangen. Hij is de Christus. Komt tot Hem: zo zwak als u bent, te zwak om verzoeken te kunnen weerstaan, om aanvechtingen te kunnen weggagen, te zwak om de duivel te kunnen overwinnen. Komt tot Hem, in satans macht gevangene, niet om daarin te blijven, maar om van hem verlost te worden.

Aanvaard Hem, kom tot Hem! Hij is Christus en Heere. Hij bekeert en Hij verlost en beschermt. Onbekeerde, onverloste zondaren maakt Hij zalig.

En dat doet Hij als de Gekruisigde. Als Degenen Die schuld verzoende en Gods straf droeg. Zo is Hij tot Heere en Christus geworden, heeft Hij de macht en de Geest verkregen. Het kruis is de poort van het Koninkrijk der hemelen.

Nooit zal iemand zelf dus die zegen bereiken of verdienen. Dat ik zelf de macht over de duivel verwerf en mezelf een nieuw hart geef, dat is uitgesloten. Volkomen onmogelijk. Ik bereik nooit dat punt van de volkomen gehoorzaamheid en het dragen van de straf. Het kruis van de Heere Christus is de golfbreker waarop al mijn eigengerechtigheid in stukken breekt. Alles wat ik denk dat in aanmerking komt is niet genoeg. Alles wat ik denk te hebben is schade en drek en ik verkrijg nooit de overwinning op de duivel en een nieuw hart mee.

Maar de Gekruisigde is tot Heere en Christus gemaakt. Bij Hem kunt u terecht. Hij heeft het verworven: de macht en de Geest om zondaren zalig te maken. De Gekruisigde: dat betekent: zonder geld en zonder prijs. Met lege handen. Ontdaan van eigen gerechtigheid en goede gedachten over mezelf. Als Adamskind komen tot Hem!

Weet u daarvan? Is deze Jezus ons lief geworden? Ons Eén en Al?

3 beschuldiging

Het slot van de preek. Dat bevat een beschuldiging. Gij hebt Jezus gekruisigd. Dat staat in het verband van een tegenstelling. Tussen God en ons. God heeft Jezus tot Heere en Christus gemaakt, gij hebt Hem gekruisigd. Dat is

nogal een verschil: tot Heere en Christus gemaakt en gekruisigd. Dus: verhoogd en vernederd. Verheerlijkt en veracht tegenover elkaar.

Dat moeten we eens op ons in laten werken. Dat je veracht wat een ander hoogacht. Wat God hoogacht. Wie God hoogacht, liefheeft. Dat is onze zonde, de beschuldiging. Pinksterprediking beschuldigt je, klaagt je aan.

God acht Zijn eer heel hoog. Wij verachten die. Als ik iets leuk vindt en komt mij uit is dat veel belangrijker vind ik.

God acht Zijn wet hoog. Wij verachten die. Als het mij plezier geeft en ik heb er zin in, is dat doorslaggevender.

God acht Zijn inzettingen hoog. Wij verachten die. Als ik iets leuk vindt dan moet het maar, al brengt het de heiligheid van het huwelijk of Zijn dag in gevaar.

God acht Zijn Zoon hoog, zeer hoog. Wij verachten Hem. We schuiven Hem aan de kant, we passeren Hem, onze zonden en onze hoogmoed zijn ns meer waard om die vast te houden. Jezus past niet in mijn leven. Ik wil Hem vervormen. Als Hij me toe blijft staan om mijn lievelingszonde te doen dan heb ik wel plaats voor Hem. Als Hij wil aanknopen bij iets moois wat ik al heb, dan past Hij er wel bij. Als Hij verder wil gaan, als ik eerst een begin heb gemaakt, dan is er wel plaats voor Hem. Maar Jezus, de Gekruisigde, tot Heere en Christus gemaakt door God, nee, die past niet in mijn leven.

Zo ben ik van nature! Dat zegt prediking die van de Geest is! Beschuldigend.

Wee de mens die daar niet aan wil, die niet zo'n prediking wil. Iets anders zoekt, wat minder scherp is minder beschuldigend. Wee de mens die hier niet aan wil, dit naast zich neer legt. De beschuldiging ontkent, negeert, tegensprekt. Die verzet zich tegen de Heilige Geest. Die weerstaat met al wat in hem is de Geest.

Zo ben ik van nature. Wat en Wie God liefheeft en hoogacht, veracht ik. Wat staat je dan te wachten? Stel je voor als iemand wat jij liefhebt en hoog hebt staan, veracht en niks waard acht. Je mooie telefoon of auto waar je zo veel werk en liefde in hebt zitten. En een ander veracht dat, gooit je telefoon in het water en bekrast je auto. Wat jij liefhebt, blijkt een andere niks te minachten. Wie jij liefhebt, je vrouw of je kind, en iemand bespuugt ze, trapt ze, minacht ze.

Dan is het geen wonder dat God Zich vertoort op ons. Dat God heilige toorn kent over ons, die Zijn eer, wetten, inzettingen, ja Zijn Zoon verachten.

Dan toorn God met heilige toorn. En Gods toorn, dat is het ergste wat er is: dat is hel, de eeuwige rampzaligheid.

Pinksterprediking heeft het appél, de oproep: roep Jezus aan. Jezus, de Gekruisigde, Heere en Christus, roep Hem aan. Daar eindigt dat citaat uit Joel ook mee: al wie de Naam des Heeren zal aanroepen zal zalig worden. aanroepen. Dat is de spits van de Pinksterprediking. Roep Hem aan. Dan word je gered van Gods toorn.

Als we op Petrus letten valt ons de bewogenheid op. Ook in vers 40 als hij zegt: "Wordt behouden!". Hebben wij daar ook iets (of meer) van? Laten we bidden om die bewogenheid dat we geliefden aanspreken op hun eeuwig behoud of verderf.

Aanroepen heeft twee dingen in zich. Allereerst: nood, urgentie. Als je denkt dat je verdrinkt dan fluister je niet, dan praat je niet met deftige stem, dan roep je! Als je iets beseft van Gods toorn over je leven, dan roep je! Direct. Er is nood. Je moet gered worden! Anders is het omkomen onder Gods toorn. Dat besef, is dat doorgedrongen?

En er zit nog iets in: aanroepen is gericht roepen. Wie in het water ligt en denkt te verdrinken die roept in het wilde weg. Alsmáar iemand het hoort en komt. Maakt niet uit wie. En je weet ook niet wie er in de buurt is. Aanroepen doe je gericht: tot Jezus. Hij alleen kan redden. Een ander niet. Die kan je misschien weer ergens bovenop helpen zodat je weer even lekker verder kan leven, maar die kan je niet redden. Alleen Jezus kan dat, de Heere en Christus. Aanroepen is Hem aanroepen. Hem erkennen als de geschikte Zaligmaker. Zo geschikt voor mij.

Iemand zei eens: zouden Levi, Zacheus, de Samaritaanse vrouw nou allemaal geschikt geweest zijn voor Jezus? Hadden ze zondekennis, hadden ze verlangen, eerbied? Maar draai het liever om. Of zij geschikt waren voor Jezus weet ik niet, wanneer is een mens geschikt? Maar Jezus was geschikt voor Hem. Jezus is geschikt, bekwaam, gewillig, bevoegd voor zondaren, voor mij.

Roep Hem aan! En ieder die de Naam des aanroept die zal zalig worden. Heeft de Pinksterprediking vrucht gedagen in uw leven, jouw leven? Draagt hij vanmorgen vrucht? Roep Hem aan!

Amen